

Publicerad 2024-05-01 18:28 av Leif Daniel Isaksson

Dikten skildrar mina åtta första år i Ekträsk, Västerbotten.

Barndomsåren om närhet och avstånd

På byvägen händer det,
första gången till skolan helt själv.
Vid vägens slut vänder jag åter hem,
mamma följer nu med,
och då ej utskälld.

Skolgång fylld med raster,
bråk med pojkar , jag heelt oskyldig.
Vi kastar sten på uthusets fönster,
så var det med det,
här var jag odödlig.

Åker pulka efter bilen på vägen,
med skräckblandad förtjusning,
pojken i baken smått uppäten.

I kvällens strålkastarljus,
på sjön i byns mitt , vi skrinna.
I vassen lurade strumpmannen,
våra små ben gav vika.

Vid badstället Kludden,
vi bilars dit,
en stenig stig med ormar i parad.
En vattensnok på bryggan där,
alla vi barn tappade vår fasad.

Barndomsårens Ekträsk,
full av lek och skratt,
är sedan länge borta , så långt.
Ändå känns det så nära,
minnet fylls snabbt,
knappt en sekundlångt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif Daniel Isaksson med Poeter.se id #233754 innehar upphovsrätten